

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm XLII. Cùm causam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

ius habet quidpiam petendi; huic enim ordinariè postulare non licet, ut testes recipiantur super causā, cūm is arbitratu suo agere possit, neque conueniens sit, ut causa actoris prius instruatur, quām inchoētur & ordinariè testes actoris, lite non contestatā, non recipiantur juxta ea, quae dicta sunt in c. vlt. ut lite non contestata. quod si verò causas accidat, ut actio intentari non possit, nisi prius receptis ac publicatis testimoniis, tum & auctor petere id poterit v.g. hæres, qui vult agere ex testamento, sicuti ex Hostiensi docet *Felinus*. hīc. n. 7. *Imola*. n. 3.

3 Not. III. Cum testes recipiuntur ac publicantur ad perpetuam rei memoriam & securitatem alicuius, debet parti alteri, cuius interest, denuntiari, ut veniat & interficit, quod si adesse nolit, aut legitimè citata non compareat, nihilominus in negotio proceditur, ut hīc & in c. l. vlt. vbi Salicetus ait, quod reus non possit compellere eum, qui se creditorem eius dicit ad agendum, sed possit petere, ut testes examinentur ad perpetuam rei memoriam, vel possit petere à judice ut actori illi seu creditori præfigatur tempus, intra quod agat.

4 Adde consultum esse ut in instrumento ponatur parti aduersæ legitimè denuntiatum fuisse, ut receptioni testium interfit, cūm enim ea extrinseca sit aetui, internenisse non præsumitur, sed ab afferente probari debet, uti docet hīc gl. finalis. *Abbas* in c. *Albericus*, n. 6. hoc tit. & sumitū ex l. *Quacunque*. 13. ff. de *Public*. in rem act. vbi dicitur, ei, qui à pupillo se emisse ait, probandum incumbere, quod tutoris auctoritas interuenierit, vbi rationem dant DD. quod hæc sit extrinseca solennitas, quæ non præsumitur, sed probari debet. Alia verò est solennitas intrinseca sive subscripta, aetui, ut si quis fateatur testamētum factum esse, præsumitur legitimū numerum interuenisse, aut si quis fateatur emancipationē factā, præsumitur omnia solenniter aetia fuisse. l. *Ab eā parte*. 5. ff. de prob. §. vlt. *Instit. de fidei* ff. excipiunt tamen DD. hīc apud *Felinus*. n. 3. quod in factis antiquis præsumuntur interuenisse solennitates etiā extrinsecæ propter probandi difficultatem.

Dicit aliquis, etiam Presbyter nomine Ecclesie agere potuisset a cōtione negotiorum in re, ut declararetur Ecclesiam liberā esse sc̄lteri jus nullum in re competere juxta l. *Etsi forte*. 5. §. *Sciendum* ff. *Sic eruitus vindicetur*. Resp. licet agere posset, non tamen ad id obligatur, sed potest sibi remedium opportuniū eligere defendendi se, seu potius prouidēdi sibi aduersus futuram actionē alterius.

Dico itaque breuiter, quod Presbyter in hoc casu agere possit & non agere, puta tamen securius esse non agere, sed tantum prouidere, ne contra ipsum agatur, ita cum Hostiensi docet hīc *Imola*, columnā 2. *Abbas* & *Felinus*. n. 5. denique adiungit gl. hīc verb. *monumenta*, quod Presbyter seu rectorno mine Ecclesie sua condicione exlege, aut judicis implorato officio, cogere debuisset Patronum, ut daret instrumentum promissæ libertatis, uti constat ex l. *Sicut*. 21. C. de *liberali causā*. vbi dicitur, quod Patronus, qui manumisit, manumissionis instrumentum præstare cogatur, vnde vniuersim colligunt DD. hic nominatim *Felinus*. n. 8. *Bart.* in l. *Sifinita*. §. *Eleganter*. n. 3. ff. de *damno infesto*, quod creditor si debitum recepit, vel patrum non petendi fecit, eius rei confessionē scriptam seu apocham tradere debeat, cūm id ipsi non oblit, alteri verò hoc proficit, eumq; in suo jure securum reddat, juxta l. 2. ff. *Soluto matrimonio*. quod si verò accidat, ut etiā vicissim creditor v.g. dominus fundi, qui à colono pensiones accepit, satis securus non sit, ne forte successu temporis fundum ut proprium sibi vendicet, tunc cogi potest ad dannam antapocham gegen. *Never* / seu gegen. *Verschreiben* per quam confiteritur pensionem quot annis soluisse, ut ita facultas prescribendi tollatur. l. *Piores*. 19. de *fidei instrum.* & videri potest gl. in l. vlt. vbi notatur, quod apocha datur à creditore debitori, antapocha à debitore creditori.

CAPITVLVM XLII.

Cūm causam.

PARAPHRASI S.
Monasterium S. Martini vendiderat qual
dam

dam possessiones cluibus Viterbiensibus, sed quia se læsum existimauit vltra dimidium pretii justi, actionem mouit emptoribus, ex remedio legis 2. cod. de rescindenda vendit. vt vel contractus rescindatur, vel justum pretium suppleatur, cùm autem Monasterium læsionem vltra dimidium justi per testes probasset & in iudicio obtinuisse, ciues Viterbienses elegerunt alteram partem, vt premium justum supplerent, sed quia neque de pretio justo conuenire poterant, dubitabatur, num monasterium eodem testes, qui antea de læsione vltra dimidium justi absolute depositerunt, factâ publicatione, denuò producere possit, vt deponant super valore justo possessionum, ad hoc respondet Innoc. III. omnino esse admittendos, quia non super eodem articulo producuntur, cùm aliud sit probare deceptionis excessum, aliud verò probare quantitatem valoris.

S Y M M A R I V M.

1. *Vendor agens ex l. 2. de rescind. vendit. &c. 3. de Except. tantum probare debet, se vltra dimidium pretii justi læsum esse, ut rescindatur venditio, vel suppleatur pretium.*
2. *Publicatis attestationibus testes iidem produci possunt super articulo conexo tamen cum antiquis eiusdem causa.*

NOTA I. *Vendor agens ex lege 2. c. de rescindenda vendit. & c. 3. de except. tantum probare debet se vltra dimidium pretii justi læsum esse, hoc enim probato rescindetur venditio, nisi emptor malit suppleret, quatenus minus pretio justo dedit, tunc verò disputandum erit de vero valore seu pretio justo rei venditæ, illudque estimabitur tum ex qualitate rei, loci opportunitate, ad quantitatem reddituum, qui inde proueniunt solent, si de re immobili sermo sit, tunc ex pretio similium finitimorum funditorum, secundum gl. Bart. & alios in cit. l. 2. gl. hic verb. præterea per testes aut per peritos rerum estimatores, qui si non conueniant in-*

ter se, tum iudex arbitri debet, quod justum & æquum est, vti tradit *Menochius* casu 143. *Moscard. concl. 1225. n. 7.*

Nota II. Publicatis attestationibus testes etiam iidem produci possunt super articulo alio seu novo pertinentem tamen ad causam, seu connexo cum prioribus antiquis articulis, de hoc dixi in e. *Fraternitatis. 17. hoc tit.*

C A P I T U L U M X L I I I .

Albericus.

P A R A P H R A S I S.

Albericus miles à putatitiâ vxore suâ per capituli Rauennatensis judicium separatus fuit, aliamque deinde vxorem duxit, ex eaque liberos procreavit, sed quia sententia illa diuortii in scripturam redacta non fuerat, ipseque timebat, ne sibi, & liberis ex alterâ muliere legitimè natis præiudicium aliquando generaretur, supplicauit Innoc. III. vt testes, qui diuortii latæ sententiæ interfuerant, recipi curaret, quamobrem mandat hic Pontifex, vt testes supereâ re recipientur & depositiones ipsorum in publicam scripturam redigantur.

Videtur hoc tempore Sedes Rauennatensis Archiepiscopalnis Ecclesiæ vacâsse, vt causa ista matrimonialis coram capitulo agitata fuerit; quia capitulum cathedrale vacante sede exercet omnem jurisdictionem Episcopalem. c. *Cum olim. 14. de majoritate.* vide quæ dicam in e. *Præterea. 7. de testibus cogendis.*

S Y M M A R I V M.

1. *Vñtor causa petere potest, vt super sententia lata instrumentum conficiatur ad perpetuam rei memoriam.*

NOTA. *Vnicum. Consultum est, vt cùm sententia ex scripto profertur, juxta c. vlt. de sent. & rejudicata in 6. testes adhibeantur; tunc verò petere potest is, pro quo sententia lata*